

Gezien het beroepschrift van X te Z, ingekomen op 22 juni 1976 en gericht tegen de uitspraak d.d. 4 mei 1976 van de inspecteur der directe belastingen te Y, op belanghebbendes bezwaarschrift tegen de hem opgelegde aanslag in de inkomstenbelasting voor het jaar 1973;

Gezien de overige stukken van het geding, waaronder de navolgende door belanghebbendes gemachtigde ter zitting, in copie, overgelegde stukken, waarvan de inhoud als hier ingelast moet worden beschouwd:

- het rapport van 13 september 1974 van de accountantsmaatschap, AB te W, betreffende de jaarrekening over het jaar 1973 van belanghebbendes onderneming;
- de bijlagen bij voornoemd rapport, zijnde:
  - A. de balans per 31 december 1973
  - B. de resultatenrekening over het boekjaar 1973
  - C. toelichting op de balans
  - D. toelichting op de resultatenrekening;
- de dagafschriften 004, 005 en 006 d.d. respectievelijk 9, 23 en 29 maart 1973 van belanghebbendes privé rekening bij de C-bank te Y;
- de door belanghebbende over 1973 gevoerde kas-, bank- en giroadministratie;

Gehoord ter zitting van 27 september 1977 belanghebbendes gemachtigde D, belastingconsulent te Y, zijnde de inspecteur, hoewel behoorlijk opgeroepen, niet ter zitting verschenen;

Overwegende dat de inspecteur bij de bestreden uitspraak de aanslag verlaagde tot een naar een belastbaar inkomen van f. 35.818,-- waarvan f. 11.577,-- belast naar het tarief van artikel 57 lid 2 van de Wet op de Inkomstenbelasting 1964 – hierna te noemen “de Wet”- en het restant naar tariefgroep 2;

dat het beroep strekt tot vernietiging van de bestreden uitspraak en vermindering van de aanslag tot een berekening naar een belastbaar inkomen van f. 24.419,-- waarvan f. 11.577,-- te belasten naar het tarief van artikel 57 lid 2 van de Wet en het restant naar tariefgroep 2;

dat de inspecteur heeft geconcludeerd tot bevestiging van zijn uitspraak;

Overwegende dat op grond van de gedingstukken en het ter zitting behandelde het volgende is komen vast te staan en het tussen partijen bestaande geschil als volgt kan worden omschreven:

Belanghebbende, geboren in 1952, werkte destijds, nadat hij de MAVO had doorlopen, in de zaak van zijn vader, een reeds jarenlang bestaande, goed lopende detailhandel in geluidsapparatuur en wasmachines te Y. Na onenigheid, vertrok belanghebbende 1 september 1971 naar het buitenland, alwaar hij tot 1 april 1973 werkzaam was in dezelfde branche. Belanghebbende heeft zich in 1973 weer in Y gevestigd, waar hij op 1 april 1973 een handelsonderneming is begonnen onder de naam E; deze onderneming had ten doel de groothandel in en import van elektronische apparatuur, met name die van het merk F, waarvan belanghebbende de alleenverkoop voor Nederland had verworven. Belanghebbende werd in zijn ondernemingsactiviteiten gesteund door zijn vader die hem met betrekking tot huisvesting, magazijn en administratie gebruik liet maken van de faciliteiten van zijn eigen onderneming - G B.V. -, welke onderneming tevens een afnemer was van belanghebbende. Indien nodig droeg deze onderneming ertoe bij door middel van voorschotten op de koopprijs van bestelde goederen de liquiditeitspositie van belanghebbendes onderneming te versterken. Toen belanghebbende zijn onderneming aanving kon hij beschikken over een privé tegoed van f. 2.350,-- bij de C-bank en over een hem door zijn vader verstrekt voorschot. Kort daarna, in mei 1972, ontving belanghebbende een verzekeringsuitkering ten bedrage van f. 11.577,- Belanghebbende was in 1973 niet getrouwd of verloofd. Hij woonde bij zijn ouders en genoot daar gratis kost en inwoning. Bovendien ontving hij van zijn ouders een zakgeld van f. 25,-- per week. Belanghebbende heeft ter zitting zijn aanvankelijke stelling dat het beginkapitaal van zijn onderneming f. 10.000,-- heeft bedragen en dat hij uit eigen middelen daaraan nog eens f 5.621,-- heeft toegevoegd, in dier voege gewijzigd dat het beginkapitaal circa f. 4.000,-- heeft bedragen en dat het gehele bedrag van de voormelde verzekeringsuitkering groot f. 11.577,-- aan dit kapitaal is toegevoegd. Volgens het accountantsrapport van 13 september 1974 van de accountants AB bedroeg belanghebbendes ondernemingsvermogen per eind 1973 na toevoeging van een winst van f. 13.508,-- de som van f. 29.129,--.

Belanghebbende deed over 1973 aangifte van een belastbaar inkomen van -afgerond- f. 24.419,-- waarin begrepen een winst uit onderneming van -afgerond- f. 13.508,--; de inspecteur legde belanghebbende over 1973 een aanslag op naar een belastbaar inkomen van f. 40.843,-- waarin begrepen een - f. 18.000,-- hogere - winst uit onderneming van f. 31.508,-- welke aanslag na bezwaar is verminderd tot een naar een belastbaar inkomen van f. 35.818,-- waarin begrepen een - f. 12.000,-- hogere - winst uit onderneming van f. 25.508,--.

De inspecteur motiveerde de bijtelling van uiteindelijk f. 12.000,-- met de mededeling aan belanghebbende “dat de aangifte niet juist kon zijn, gezien het feit dat het bedrijfsvermogen meer toenam, dan de winst bedroeg” en hij -belanghebbende- “daarnaast nog privé-uitgaven moet hebben gehad”.

In geschil is of de bijtelling van f. 12.000,-- gerechtvaardigd is;

Overwegende dat belanghebbende – zakelijke weergegeven – het volgende heeft gesteld:

Toen belanghebbende in 1973 uit het buitenland terugkwam en hij zich in Y vestigde, heeft hij zich terstond geheel gewijd aan de opbouw van de door hem opgerichte handelsonderneming. Hij had toen enig spaargeld o.a. bestaande uit de opbrengst van zijn in het buitenland verkochte auto. Dit samen met zijn privé-tegoed bij de C-bank ten bedrage van f. 2.530,-- vormde in totaal een bedrag van circa f. 4.000,-- dat hij als kapitaal in zijn onderneming heeft ingebracht. Ook het bedrag van de verzekeringsuitkering, groot f. 11.577,--, die hij in mei 1973 ontving, heeft hij aan het kapitaal van zijn onderneming toegevoegd, zodat hij toen kan beschikken over een ondernemingskapitaal van ruim f. 15.500,--. In het eerste jaar van zijn onderneming heeft belanghebbende veel steun ondervonden van zijn vader. Mede dank zij deze steun is belanghebbende erin geslaagd om reeds in het eerste jaar van zijn onderneming enige winst te behalen. Belanghebbende heeft van deze winst, groot f. 13.508,-- niets aan zijn onderneming behoeven te onttrekken, aangezien hij bij zijn ouders thuis woonde, aldaar gratis kost en inwoning genoot en van hem een zakgeld ontving van f. 25,-- per week. Belanghebbende kon hiermee rond komen doordat hij ongetrouwd was en in verband met de opbouw van zijn bedrijf een uiterst sober en werkzaam leven leidde zodat hij heel weinig geld voor zichzelf nodig had.

De in 1973 behaalde winst ten bedrage van f. 13.508,-- is derhalve ten volle aan het kapitaal van belanghebbendes onderneming toegevoegd, waarna dit kapitaal per het

einde van het jaar f. 29.129,-- bedroeg.

Er is derhalve geen grond voor enige bijtelling bij de winst;

Overwegende dat de inspecteur – zakelijke weergegeven – daartegenover het volgende heeft aangevoerd:

Volgens belanghebbendes aangifte heeft de winst van zijn op 1 april 1973 aangevangen onderneming over de periode van 1 april tot 31 december 1973 f. 13.508,-- bedragen en volgens de bij de aangifte overgelegde balans bedroeg het vermogen van deze onderneming per 31 december 1973 f. 29.129,--. Het verschil tussen deze beide bedragen, groot f. 15.621,--, is alleen te verklaren indien de onderneming kon beschikken over een beginkapitaal, eventueel aangevuld met latere kapitaalstortingen, van in totaal f. 15.621,--. Belanghebbende heeft niet kunnen aantonen dat hij in 1973 over een dergelijk bedrag heeft kunnen beschikken, noch dat hij in feite over een dergelijk bedrag beschikt heeft ten gunste van zijn onderneming. Dus moet belanghebbendes winst belangrijk hoger zijn geweest. Een tweede reden waarom de winst hoger moet zijn geweest is dat belanghebbende niet, althans niet voldoende heeft kunnen verklaren waarvan hij in 1973 heeft geleefd. De ter inspectie ontvangen schriftelijke verklaring van belanghebbendes vader dat hij belanghebbende gratis kost en inwoning verschafte en hem een zakgeld van f. 25,-- per week, kan, uitgaande van wat iemand van belanghebbendes leeftijd en leefniveau normaal verteert slechts ten dele opheldering geven op dit punt;

Overwegende omtrent het geschil:

dat de inspecteur bij de vaststelling van de onderwerpelijke aanslag ervan is uitgegaan, dat belanghebbende, gezien het kapitaalsverloop in 1973 van zijn onderneming en gelet op de normale privé-uitgaven van iemand in zijn omstandigheden, een deel van de bedrijfsontvangsten niet in de aangifte heeft verwerkt; dat het Hof allereerst zal onderzoeken of de inspecteur de door belanghebbende gestelde kapitaalstortingen ten bedrage van in totaal f. 15.621,-- terecht in twijfel trekt; dat het Hof de inspecteur in dezen niet kan volgen, aangezien vaststaat dat belanghebbende in mei 1973 een verzekeringsuitkering ten bedrage van f. 11.577,-- heeft ontvangen, en het Hof voldoende aannemelijk gemaakt acht dat belanghebbende ten tijde van de oprichting van zijn onderneming kon beschikken over een bedrag van circa f. 4.000,-- aan gereede gelden, waarin begrepen zijn tegoed bij C-bank te Y; dat aan een en ander niet afdoet dat belanghebbende niet dadelijk bij de aanvang van zijn onderneming ten volle over voormeld kapitaal kon

beschikken, nu reeds in april 1973 belanghebbendes vader hem voorschotten op leveranties heeft verstrekt;

dat voorts nog dien te worden onderzocht of belanghebbende in 1973 zonder winstonttrekking heeft kunnen voorzien in zijn levensonderhoud; dat belanghebbende destijds ongetrouwd was en bij zijn ouders thuis woonde, waar hij van f. 25,-- per week; dat belanghebbende voorts heeft verklaard, welke verklaring het Hof begrijpelijk en aanvaardbaar voorkomt, dat hij in die tijd zeer zuinig leefde en al zijn tijd moest geven aan de opbouw van zijn onderneming; dat op grond van voormelde feiten en omstandigheden het Hof geen reden heeft om aan te nemen, dat belanghebbende ten behoeve van zijn levensonderhoud in 1973 winst aan zijn onderneming heeft onttrokken; dat mitsdien de inspecteur ten onrechte de winst over 1973 heeft verhoogd met f. 12.000,--;

Uitspraak doende:

Vernietigt de uitspraak waarvan beroep.

Vermindert de aanslag tot een naar een belastbaar inkomen van f. 24.419,-- waarvan f. 11.577,-- te belasten op de voet van artikel 57 lid 2 van de Wet en het restant naar tariefgroep 2.

Aldus gedaan in raadkamer van 25 oktober 1977 door Mrs. S. Stoffer, vice-president, B.L. Dutmer en K. Rijks, raadsheren in tegenwoordigheid van Mr. M. van Delft als griffier.

Van Delft

Stoffer

Aangetekend verzonden

11 nov. 1977

aan partijen